

the books' journal
 ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ • ΓΡΑΜΜΑΤΑ • ΤΕΧΝΕΣ • ΙΔΕΕΣ • ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Βιβλία για το καλοκαίρι
 Επιλογή με εκδόσεις που αξίζει να διαβάσετε

Γάφουν: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ Θ. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛΙΑΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ, ΗΛΙΑΣ ΚΑΦΑΟΓΛΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΑΡΙΛΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΙΑΚΑΝΤΑΡΗΣ

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Damon Galgut, *Η υπόσχεση*, μετάφραση: Κλαίρη Παπαμιχαήλ, Διόπτρα, 336 σελ.

Το βραβευμένο με Βραβείο Booker 2021 μυθιστόρημα του Νοτιοαφρικανού Ντέιμον Γκάλγκουτ εξελίσσεται σε μια φάρμα έξω από την Πραιτώρια, όπου μια οικογένεια συγκεντρώνεται για την κηδεία της μητέρας. Οι δεσμοί της οικογένειας διαρρηγνύονται.

Η νεότερη γενιά απεχθάνεται και απορρίπτει όλα όσα η οικογένειά τους αντιπροσωπεύει στη χώρα του apartheid. Η μιάμη υπηρέτρια της οικογένειας διεκδικεί όλα όσα, τόσα χρόνια που υπηρετούσε την οικογένεια, της είχαν υποσχεθεί. Εν τω μεταξύ, η χώρα περνά σιγά και βασανιστικά από την περίοδο των φυλετικών διακρίσεων σε ένα οιονεί εύκρατο μέλλον, με τις μεγάλες προσδοκίες, βέβαια, καταγής. Οικογενειακή σάγκα, κοινωνική κριτική, ρυθμός γρήγορος, σχεδόν ασθμαίων, πλοκή στέρεα δομημένη... Μυθιστόρημα ενός λαού και της χώρας του, για τις έωλες ελπίδες και τις απωλεσθείσες ευκαιρίες, μυθιστόρημα διαστάσεων πολύ ευρύτερων από τη χώρα στην οποία αναφέρεται και την οποία εξεικονίζει. **Η.Καφ.**

Αμπντουραζάκ Γκούρνα, *Άλλες ζωές*, μετάφραση: Κατερίνα Σχινά, Ψυχογιός, 392 σελ.

Το πρώτο βιβλίο του περσινού νικητή του βραβείου Νόμπελ που μεταφράζεται στη χώρα μας, ενός από τους πλέον σημαντικούς σύγχρονους συγγραφείς μετα-αποικιακής λογοτεχνίας. Ο νεαρός Ιλιάς δραπετεύει από το χωριό στο οποίο

γεννήθηκε στην Ανατολική Αφρική, προσπαθώντας να ξεφύγει από τη φτώχεια, τους λοιμούς και την πείνα. Φτάνει σε μια μικρή παραθαλάσσια πόλη, όπου μένει έκθαμβος από τις Δυνάμεις Ασφαλείας των Γερμανών που εκεί παραλεύουν. Χρόνια αργότερα, λίγο πριν την έναρξη του πολέμου μεταξύ Γερμανών και Βρετανών στην Τάνγκα, στην Τανζανία, ο Ιλιάς αποφασιάζει να καταταγεί στον Γερμανικό Στρατό, όπου συναριθμούνται κυρίως αφρικανοί μισθοφόροι. Υπόσχεται στην αδελφή του Αφίγια ότι θα επιστρέψει σύντομα, αλλά αυτή η υπόσχεση ποτέ δεν τηρείται. Η γνωριμία της τελευταίας με τον Χάμιζα, που έχει καταφέρει να διαφύγει από τη φρίκη του πολέμου, ο έρωτας που οι δυο τους θα ζήσουν, λειτουργεί ως ανακουφιστική βαλβίδα στη στενοχώρια της αδελφής για τον απωλεσθέντα αδελφό. Η μικροϊστορία των ανθρώπων παθών, οι αντιφάσεις και οι διχοστασίες εισβάλλουν στη μεγάλη Ιστορία της Αφρικής, με την κληρονομιά της αποικιοκρατίας πάντοτε παρούσα, τότε και τώρα. Μεγάλο «αφρικανικό» μυθιστόρημα. **Η.Καφ.**

Gianfranco Calligaris, *Το τελευταίο καλοκαίρι στη Ρώμη*, μετάφραση: Δήμητρα Δοτση, Ίκαρος, 216 σελ.

Το αναγνωστικό κοινό οφείλει πολλά στην ιταλίδα συγγραφέα Ναταλία Γκίντσομπουργκ. Όχι μόνο για το σημαντικό λογοτεχνικό έργο που άφησε (μεταξύ άλλων, το *Οικογενειακό Λεξικό*, 1963, στα ελληνικά στον Καστανιώτη, 2019)

αλλά και για έναν επιπλέον λόγο: επειδή ήταν η πρώτη που εξύμνησε *Το τελευταίο καλοκαίρι στη Ρώμη* του Τζιανφράνκο Καλίγκαρις, όταν πρωτοεκδόθηκε το 1973. Ωστόσο, το βιβλίο «εξαφανίστηκε», παρότι είχε γίνει cult για όσους είχαν προλάβει να το διαβάσουν. Πενήντα χρόνια μετά, η Ιταλία αλλά και ο κόσμος ανακαλύπτουν εκ νέου το αριστουργηματικό μυθιστόρημα ενός, 26χρονου τότε, ιταλού κοσμοπολίτη συγγραφέα. Με άξονα την περιπλάνηση του 30χρονου ήρωα, του μελαγχολικού Λέο Γκατζάρα στη Ρώμη των αρχών της δεκαετίας του 1970, η οποία δεν θυμίζει την πόλη της *Dolce Vita* του Φελίνι, δέκα χρόνια νωρτέρα, ο Καλίγκαρις γράφει ένα μυθιστόρημα για την αγωνία της ύπαρξης. Η Ρώμη είναι ο καμβάς της ζωής των ηρώων του οι οποίοι περιφέρουν την ύπαρξή τους «άνευ ορίων και άνευ όρων», σαν να έχουν δραπετεύσει από τον *Μεγάλο Γκάτσμπιν* του Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ. Και όπως οι ήρωες του σπουδαίου Αμερικανού, έτσι και αυτοί αφήνονται «στη δίνη μιας ιστορίας που τους παρασύρει μέχρις εσχάτων». **Μ.Π.**

Τζέιμς Γκρέντιντ, *Mad dogs*, Άλκηστis Τριμητέρη, Πόλις, 464 σελ.

Έξι πρώην πράκτορες των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών, πέντε άνδρες και μία γυναίκα, έγκλειστοι, στο Κάστρο, ένα πολύ ιδιαίτερο ψυχιατρικό νοσοκομείο όπου νοσηλεύονται πράκτορες που επιστρέφουν από απόρητες και άκρως επικίνδυνες αποστολές κουβαλώντας βαριά ψυχικά τραύματα, δραπετεύουν. Ένα απόγευμα, ο

ψυχίατρος που τους παρακολουθεί και τους κουράρει βρίσκειτα δολοφονημένος. Κατά τα φαινόμενα, πίσω από το φόνο βρίσκεται η Υπηρεσία και όλες οι υποψίες δείχνουν να πέφτουν πάνω στους έξι πράκτορες. Έτσι μία μόνη διέξοδος υπάρχει, η φυγή, χωρίς χρήματα, χωρίς τα ψυχοφάρμακά τους, χωρίς όπλα. Φεύγουν σε αναζήτηση του ενόχου, σε ένα κατασκοπικό θρίλερ που εξελίσσεται, χάρην αναγνωστικής απολαύσεως, με καταγυστικούς ρυθμούς, σε ένα ογκώδες μυθιστόρημα για τα εγκλήματα που γίνονται αιτωμαρητί, στο όνομα του εθνικού και του κρατικού συμφέροντος, με τις μυστικές υπηρεσίες να βρίσκονται σε σύγχυση. Θα μπορούσε να διαβαστεί και ως μυθιστόρημα περιπλάνησης, εννοείται με την αυτοκίνηση να παίζει ρόλο πρωταγωνιστικό, και τα αμερικανικά πρόδια στην πρώτη γραμμή του συγγραφέα των *Έξι ημερών του Κόντορα* που παίχτηκε στον κινηματογράφο ως *Τρεις ημέρες του Κόντορα*. **Η.Καφ.**

Jean-Michel Guenassia,
Οι χώρες της Επαγγελίας,
μετάφραση: Χαρά Σκιαδέλλη, Πόλις.

Η συνέχεια της *Λέσχης των αθεράπευτα αισιόδοξων* εξελίσσεται στο Παρίσι, στο Αλγέρι τα χρόνια του 1960, στο Τελ Αβίβ, στην Αγία Πετρούπολη. Βρίσκουμε πάλι εδώ τον Μισέλ Μαρινί, αποφοιτήσαντα μόλις από το λύκειο, να σχεδιάζει πώς θα συναντήσει

την Καμίγ που ζει σε κιμπούτς στο Ισραήλ. Θέλει να ανακαλύψει τον κόσμο, με όπλο τη φωτογραφική του μηχανή. Θέλει επίσης να ξαναβρεί στο Ισραήλ την αγαπημένη του αδελφού του Φρανκ, τη Σεσίλ. Ο Φρανκ, κομμουνιστής, λιποτάκτησε από τις γαλλικές ένοπλες δυνάμεις στη διάρκεια του πολέμου της Αλγερίας και παρέμεινε εκεί, επιμένοντας να προσπαθεί να αλλάξει τον κόσμο. Εντέλει αντικατέστησε το σφυροδρέπανο με το καλογετικό ράσο. Από την εποχή των αντιαποικιακών αγώνων και της αποαποικιοποίησης μέχρι την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, από τις τροπές της καταναλωτικής κοινωνίας που τόσο έντονα κατεδάφισε ο Ζωρζ Περέκ στα *Πράγματά* του, μέχρι τις μεταφυσικές αναζητήσεις –«εργάζου διά το αβέβαιον», επέμενε ο Ιερός Αυγουστίνος–, ο Γκενασιά μία δίνει μια τοχογραφία μιας ολόκληρης εποχής, τότε που το μέλλον επρόκειτο να διαρκέσει πολύ... Έξοχες οι σελίδες για την Αλγερία, με βαθιά γνώση του όλου θέματος. **Η.Καφ**

Μισέλ Ουελμπέκ, Εκμηδένιση,
μετάφραση: Γιώργος Καραμπέλας,
Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 664 σελ.

Το νέο βιβλίο του «τρομερού παιδιού των γαλλικών γραμμάτων» διαβάζεται απνευστί συγχρόνως ως αστυνομικό θρίλερ, οικογενειακή σάγκα, πολιτικό θρίλερ, σχόλιο στη μεταεωτερικότητα και τη μεταδημοκρατία - διαβάζεται δηλαδή σε πολλαπλά επίπεδα, θαυμάσια εγκαθτιμμένα το ένα στο άλλο. Διεθνές οικονομικό χάος, πρωτοφανείς τρομοκρατικές επιθέσεις, ηλεκτρονικές και υλικές, με στόχους φαινομενικά ασύνδετους μεταξύ τους, σε μια περίοδο όπως και σήμερα, που η πολιτική σκηνή της Γαλλίας αναδιατάσσεται. Σε αυτό το πλαίσιο, σε αυτή τη δίνη, ο πρωταγωνιστής του βιβλίου, ο Πωλ, αποφασίζει ριζικά να αναθεωρήσει τα του βίου του, τις προσωπικές και τις οικογενειακές σχέσεις του, πριν να είναι πολύ αργά για τον ίδιο και για τον κόσμο. Παρότι ο γνώριμος πεμμοσμός του Ουελμπέκ εμφιλοχωρεί στις σελίδες, τον τόνο δίνει ένας βαθύς υλιστικός ανθρωπισμός, με την αγάπη να ρυθμίζει εντέλει το βηματισμό των ηρώων και τη δική μας αναγνωστική απόλαυση μιας συναρπαστικής μυθοπλασίας. Τίποτα ανθρώπινο δεν είναι ξένο στον Ουελμπέκ και εδώ το αποδεικνύει. **Η.Καφ.**

Χαβιέρ Θέρκας, Τέσσα Αλτα,
μετάφραση, Γεωργία Ζακοπούλου,
Πατάκη, σελ. 464

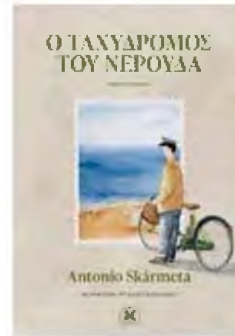
Η μνήμη και η ιστορία πρωταγωνιστούν συνήθως στα βιβλία του ισπανού συγγραφέα Χαβιέρ Θέρκας, παγκοσμίου γνωστού από τους *Στρατιώτες της Σαλαμάνας*, ένα μυθιστόρημα με επίκεντρο τον Ισπανικό Εμφύλιο, που τον έκανε διάσημο το 2001 οπότε και κυκλοφόρησε. Αυτή τη φορά, ο Θέρκας αλλάζει λογοτεχνικό είδος και δοκιμάζεται στο αστυνομικό μυθιστόρημα. Η *Τέσσα Αλτα* είναι ένας μικρός τόπος στο «πουθενά» της Καταλωνίας, όπου διαπράττεται ένα έγκλημα το οποίο αναλαμβάνει να διαλευκάνει ο αστυνόμος Μελτορόρ Μαρινί, ένα «ατυπικό» όργανο της τάξης με σκοτεινό παρελθόν και αγάπη για τη λογοτεχνία – και ιδιαίτερος τον Βικτόρ Ουγκώ. Με την *Τέσσα Αλτα* ο Θέρκας εγκαινιάζει μια τριλογία, στην οποία το αστυνομικό είδος είναι μάλλον πρόσχημα για να αποδείξει για ακόμη μια φορά ότι είναι ένας από τους σημαντικότερους ισπανόφωνους συγγραφείς. Το μυθιστόρημα τιμήθηκε με το βραβείο Planeta για το 2019, βραβείο υψηλού κύρους των ισπανικών γραμμάτων, το οποίο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο 602.000 ευρώ. **Μ.Π.**

Σαντιάγο Ρονκαλιόλο,
Αλλά ρύσαι ημάς από τον πονηρού,
μετάφραση: Κώστας Αθανασίου,
Καστανιώτη, 374 σελ.

Αν υπάρχει ένας ισπανόφωνος συγγραφέας που συνδυάζει με μαστοριά το θρίλερ με το κοινωνικό-πολιτικό μυθιστόρημα, αυτός είναι ο 47χρονος Περουβιανός Σαντιάγο Ρονκαλιόλο, ο οποίος ζει από χρόνια στη Βαρκελώνη. Το νέο του βιβλίο εκκινεί από τα σκάνδαλα σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών στο Περού –βασισμένα στην αληθινή ιστορία μιας σχέτας που δρούσε στη χώρα ως την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα– και πραγματεύεται τις σχέσεις γονέων και παιδιών σε κοινωνίες εξαιρετικά συντηρητικές όπως η περουβιανή, που προτιμούν τη σιωπή αντί της καταγγελίας και της τιμωρίας εγκλημάτων με θύματα παιδιά. Το *Αλλά ρύσαι ημάς από τον πονηρού*, μυθιστόρημα στο οποίο πρωταγωνιστούν έφηβοι όπως και σε προηγούμενα έργα του συγγραφέα, είναι πιο σκοτεινό σε σχέση με προηγούμενα βιβλία του Ρονκαλιόλο (κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις Καστανιώτη σε εξαιρετική μετάφραση Κώστα Αθανασίου) και με λιγότερο χιούμορ. Είναι όμως εξίσου συναρπαστικό με τα προηγούμενα και δικαιώνει την πρόβλεψη όσων, το 2006, είχαν προβλέψει ότι ο νεαρός τότε συγγραφέας, που είχε μόλις κυκλοφορήσει τον *Κόκκινο Απρίλη*, είχε μπροστά του μέλλον λαμπρό. **Μ.Π.**

Αντόνιο Σκάρμετα,
Ο ταχυδρόμος του Νερούδα,
μετάφραση: Αγγελική Βασιλάκου,
Κλειδάριθμος, 158 σελ.

Ένα βιβλίο, που έγινε πιο γνωστό από την κινηματογραφική του μεταφορά του Μάικλ Ράντφορντ (*Il Postino*, 1994), με τον Μάσιμο Τροϊζί στο ρόλο του ταχυδρόμου και τον Φιλίπ Νουαρέ στο ρόλο του Νερούδα. Αν η μεγάλη οθόνη κερδίζει το θεατή με τις αζεπέραστες ερμηνείες των πρωταγωνιστών, ο Χιλιανός Σκάρμετα έχει ήδη συνθέσει ένα μικρό «γενικό άσμα» (canto general) για τη φιλία ανάμεσα στον ποιητή και τον φτωχό ψαρά που, αλλάζοντας επάγγελμα, θα αλλάξει και η ζωή του μέσα από τη γνωριμία του με τον Δον Πάμπλο. Η φιλία, ο έρωτας, η πολιτική, οι γυναικείες και κυρίως η ποίηση, εδώ αποκτούν ένα βαθύτερο, πανανθρώπινο νόημα, που φωλιάζει κι ανάμεσα στα γράμματα του *Il Postino*. **Κ.Θ.Κ.**

Natascha Wodin,
Με καταγωγή από τη Μαριούπολη,
μετάφραση: Αλεξάνδρα Ιωαννίδου,
Gutenberg, 432 σελ.

Μαρτυρία και υψηλού επιπέδου λογοτεχνία, το βιβλίο της γεννημένης το 1945 Νατάσσα Βοντίν συνιστά και συγκροτεί μια επίπονη αναζήτηση ταυτότητας ή, καλύτερα, ταυτοτήτων στη διάρκεια του «σύντομου εικοστού αιώνα». Η συγγραφέας αναζητά τα

ίχνη της μητέρας της, που αυτοκτόνησε όταν εκείνη ήταν δέκα μόλις χρόνων, με καταγωγή από τη Μαριούπολη, την τόσο επώδυνη γνωστή στις μέρες μας. Επίσης, αναζητά και τα ίχνη του πατέρα της, ουσιαστικά δηλαδή ψάχνει πληροφορίες για την καταγωγή της, για την ίδια στον κόσμο. Το μόνο που γνωρίζει για τους γονείς της ήταν ότι είχαν φύγει βίαια από τη Μαριούπολη, για να κάνουν καταναγκαστική εργασία σε ναζιστικά στρατόπεδα. Με τη βοήθεια ενός μέλους του Συλλόγου Ελλήνων της Αζοφικής, σπυρί σπυρί, συγκεντρώνει στοιχεία για την οικογένειά της, τους γονείς, τους συγγενείς – και η φρίκη του εικοστού αιώνα προβάλλει ολοζώντανη μπροστά στα μάτια μας, σε ένα μυθιστόρημα μαθητείας και αναζήτησης αυτογνωσίας. Επίτευγμα λαμπρό. **Η.Καφ.**

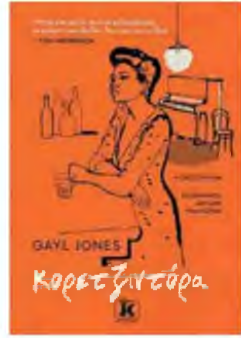
Μπέρτολτ Μπρεχτ,
Διάλογοι προσφύγων,
μετάφραση - επίμετρο: Δέσποινα Σκούρτη,
Κριτική, 199 σελ.

Η εκδοτική τους ιστορία είναι συνυφασμένη με την εξορία του «φτωχούλη Μπ. Μπ» (πολλαπλά σχέδια μέχρι την τελική μορφή), σε διαλογική μορφή, αλλά με θεατρικότητα, στο πνεύμα ενός «διανοητικού παιγνιδιού» (Denkspiel). Οι *Διάλογοι*

διαβάζονται παράλληλα με τα *Ποιήματα του Σβέντμποργκ* (όχι πάντως από τις καλύτερες επιδόσεις του), στον αντίποδα των *Ποιημάτων για κατοίκους πόλεων*. Ένας φυσικός και ένας προλετάριος συναντώνται σ' έναν σιδηροδρομικό σταθμό του Ελσίνκι και συνομιλούν σε συνθήκες εξορίας (και πολέμου), σχολιάζοντας τις εξελίξεις της προηγούμενης δεκαετίας, με το διαβητήριο να αποτελεί κύριο θέμα, στην προσπάθειά τους να προσδιορίσουν τη θέση τους, αλλά και τις ευθύνες τους, στους «ζοφερούς καιρούς», σε αναζήτηση της αλήθειας. Μπρεχτική διαλεκτική και διδακτική, επίκαιρη ξανά με την Ουκρανική κρίση. **Κ.Θ.Κ.**

Γκέιλ Τζόουνς,
Κορεντζιντόρα,
μετάφραση: Αργυρώ Μαντόγλου,
Κλειδάριθμος, 234 σελ.

Η κεντρική ηρωίδα του μυθιστορήματος, η Ούρσα Κορεντζιντόρα, είναι μια μαύρη αμερικανή τραγουδίστρια μπλουζ στο Κεντάκι του 1949. Η Κορεντζιντόρα, που τραγουδάει με την ψυχή της, υφίσταται το ρατσισμό από τους λευκούς και κακοποίηση από τους μαύρους, και δη από τους άντρες της ζωής της. Η κακοποίηση των γυναικών –και όλων των ανθρώπων– δεν έχει χρώμα ούτε φυλή: αυτή είναι η κεντρική ιδέα του μυθιστορήματος, τολμηρή για την εποχή της, δεδομένου ότι το 1975, όταν κυκλοφόρησε το βιβλίο της 26χρονης τότε συγγραφέως, ήταν περίοδος «έκρηξης» της μαύρης κουλτούρας, μετά τα κινήματα της δεκαετίας του 1960 για τα δικαιώματα των μαύρων, (Μαύροι Πάνθηρες, παναφρικανισμός κ.λπ.). Το *Κορεντζιντόρα* ήταν το πρώτο βιβλίο της Τζόουνς η οποία είχε την τύχη να το εκτιμήσει η Τόνι Μόρισον (βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας 1993), η οποία εργαζόταν ως επιμελήτρια στον εκδοτικό οίκο Random House. Το μυθιστόρημα επαινήθηκε από μεγάλους συγγραφείς των αμερικανικών γραμμάτων όπως ο Τζον Απντάικ, ο Τζέιμς Μπόλντον, η Μάγια Αγγέλου. **Μ.Π.**

Όλγκα Τοκάρτσουκ,
Οδήγησε το αλέτρι σου πάνω από τα οστά των νεκρών,
μετάφραση: Αναστασία Χατζηγιαννίδη,
Καστανιώτη, 287 σελ.

Είναι το τρίτο βιβλίο της νομπελίστριας του 2018, Όλγκα Τοκάρτσουκ, που μεταφράζεται στα ελληνικά. Η Γιανίνα, λάτρης της αστρολογίας και του Ουίλιαμ Μπλέικ που τον μεταφράζει, απομονώνεται το χειμώνα σε ένα σχεδόν έρημο χωριό στην κοιλάδα του Κλότζκο δίotti της αρέσει η μοναξιά, περνάει άλλωστε καλύτερα όταν ασχολείται με τα ζώα. Αλλά η ησυχία διακόπτεται από την εύρεση ενός πτώματος. Θα ακολουθήσει κι άλλο, κι άλλο... Οι νεκροί είναι κυνηγοί που αναζητούν θηράματα στην περιοχή. Κι η Γιανίνα αποφασίζει να αναζητήσει το δολοφόνο, έχει άλλωστε σοβαρές υποδομές γι' αυτό, την αστρολογία και τον Ουίλιαμ Μπλέικ. Χωρίς να απομακρύνεται από το ρεαλιστικό πεδίο, η Τοκάρτσουκ είναι μια γοητευτική συγγραφέας που διερευνά τα όρια της ύπαρξης. **Η.Καν.**

Maurice Sendak,
Η χώρα των τεράτων, μετάφραση:
Γιάννης Παλαβός,
Παπαδόπουλος, 48 σελ.

Ο μικρός Μαξ αρνείται να δειπνήσει για τιμωρία, τον κλείνουν στο δωμάτιό του· αλλά με τη θέλησή του –στο όνειρό του– το *ταβάνι γέμισε κλαδιά και οι τοίχοι έγιναν ολόκληρος ο κόσμος* κι ο Μαξ βρίσκεται στην Χώρα των Τεράτων. «*Τώρα, φώναξε ο Μαξ, «ας αρχίσει ο κακός χαμός!»* Και τα τέρατα, αναγνωρίζοντας την υπεροχιά του, τον *έκαναν βασιλιά τους!* Λίγο πριν κλείσει τα 50 (!) του χρόνια, το θρυλικό, αιθαλές «παιδικό» βιβλίο (πρωτοδημοσιευμένο στα αγγλικά το 1963, θα πλησιάζει πια τα 30 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως) του σπουδαίου εικονογράφου και συγγραφέα Μωρίς Σέντακ, επιτέλους εμφανίζεται και στη γλώσσα μας, χάρη στην μετάφραση του εξαιρετικού πεζογράφου Γιάννη Παλαβού. Ζηλευτές (και επιδραστικότερες στο πεδίο τους και όχι μόνο) οι εικόνες του, ελάχιστο μα έξοχο το κείμενο. **Π.Ι.**

William Golding,
Ελευθερη πτώση,
μετάφραση: Έφη Τσιρώνη,
Διόπτρα, 365 σελ.

Ο συγγραφέας του Άρχοντα των μυγών (βραβείο Νόμπελ 1983) έγραψε το 1959 αυτό το θαυμάσιο βιβλίο, την ιστορία του πετυχημένου ζωγράφου Σάμι Μαουντζίου που, ενώ πιστεύει ότι η επιτυχία τον έχει σημαδέψει, συλλαμβάνεται σε ένα ναζιστικό στρατόπεδο και ρίχνεται μόνος σε ένα θεοσκοτεινό κελί. Όταν επιτέλους απελευθερωθεί, ο κόσμος του έχει αλλάξει, οι αξίες του είναι άλλες, ο χρόνος μετριέται αλλιώς. Και μαζί, έχει αλλάξει το πιο θεμελιώδες, ο τρόπος με τον οποίο αξιολογεί την ελευθερία του, ένα κορυφαίο αγαθό. **Η.Καν.**